

www.omkonst.com:

Stor retrospektiv med Marie-Louise Ekman

Den seende allkonstnären

Marie-Louise Ekman - Moderna Museet, Stockholm, 17/6 - 17/9 2017

Text: Leif Mattsson

Utän titel, 1976 © Marie-Louise Ekman

Fågelbarn och dam med möbler och lakan, 2015 © Marie-Louise Ekman

Det finns något befriande pubertalt i Ekmans bilder, något storögt och sanningsseende. Som barnets genomsådande av föräldrarnas mystifierande omskrivningar, av deras löjeväckande koketterier och pinsamma beteenden.

Att ta del av den magnifikt överdådiga Marie-Louise Ekman-utställningen, bestående av mer än 300 verk, formar sig till en veritabel tidsresa. Just så minns man hennes bulleribång-entré på den svenska konstscenen i mitten av sjuttioalet: privatlivets förborgade dunkelvärd plötsligt upphöjd till offentlighetens nivå med sexlekar, analhumor, kärlekslängtan och den rosafärgade romantikens snöpliga totalinfarkt.

Men ifrågasättandet av den borgerliga slutenheten och familjelivets klaustrofobium var Ekman varken ensam eller först om att uttrycka. Det följde liksom med i tidens svallvågor från det frihetstörstande sextioalet – allt i en paradoxal mix av liberala och totalitära kravspecifikationer som möjligen skulle få dagens unga genusforskare att sätta i halsen.

Ur serien *Dam och elefant-gata*, 2007 © Marie-Louise Ekman

Som den första kvinnliga professorn och sedermera rektor på

Min mammas lägenhet, min pappas grav och min ateljé, 2008 © Marie-Louise Ekman

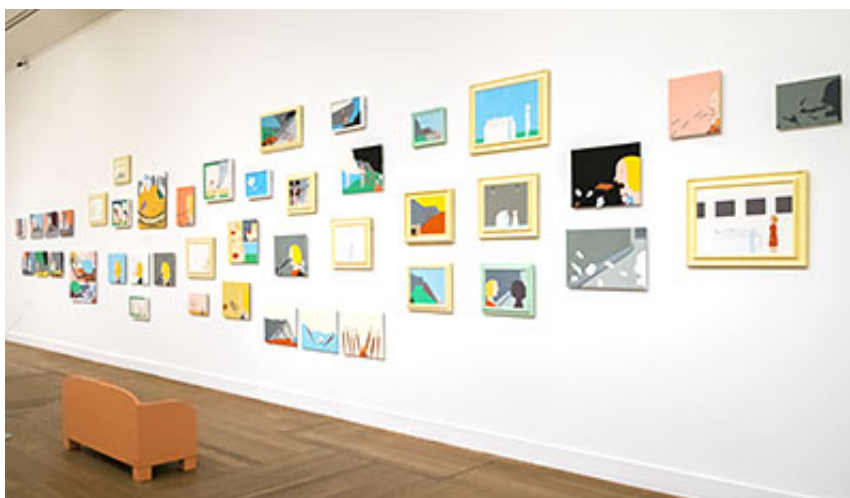
Konsthögskolan fick Marie-Louise Ekman stor betydelse för det svenska konstlivet under 1980- och 1990-talen. Hon äntrade scenen från den utanförståendes position; med en reklamutbildning i bagaget var hon oanfrätt av konstutbildningens nomenklatura. Många är de studenter som kan vittna om hennes ifrågasättande pedagogiska ambitioner. Video som konstnärligt medium fick plötsligt status jämställd med måleri och skulptur – om inte högre. Ett nyfiket öppnande mot mer experimentella konstformer blev hennes bestående arv till den svenska konstutbildningen.

Men vad det gäller Ekmans frisinnade humor på erotikens och kärlekens område är det få som kan sägas ha tagit vid. Där har snarare en mental prydhets smugit sig in mitt i samtidskonstens selektiva befrielseambitioner.

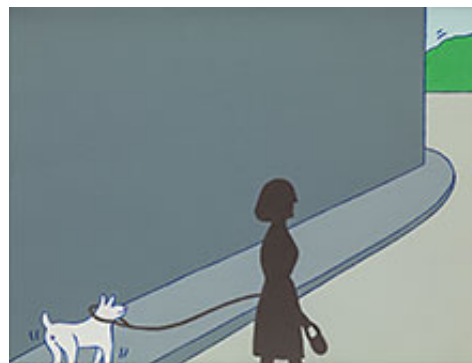
Scen ur *Barnförbjudet*, 1979 © Marie-Louise Ekman

Salongshängningen med ett myller av ramade målningar, applikationer och objekt kompletteras i de inre rummen av långfilmen *Barnförbjudet* (1979) samt en längre webbtvserie. Dessutom kan man, i en något undanskymd del av utställningen, ta del av en mängd skisser, utkast och tanketecken i ett veritabelt idéflöde. Marie-Louise Ekmans mångsidiga konstnärlighet och skiftande rollbyten – konstnär, professor, rektor för Konsthögskolan och Dramatenchef – är inte sprunget ur den soffliggandes position. Hennes arbetskapacitet, att döma av utställningens närmast outsärliga bildvärld, är snarare av en art gränsande till kreativ mani – och det ska vi vara henne tacksamma för.

Utställningsvy

Förvånansvärt lite förändras stilistiskt över åren, Ekman tycks liksom klar med ramverket vid ett mycket tidigt skede, ja redan vid inledningen av 1970-talet. Under åren fyller hon sedan denna visuella container med cartoonistiskt gestaltade dagshändelser, närmast som ett slags dagboksanteckningar i

Skuggdam och hund, 2015 © Marie-Louise Ekman

Rosa ansikts-bild X, 1974
© Marie-Louise Ekman

Minnesmonument, 1977
© Marie-Louise Ekman

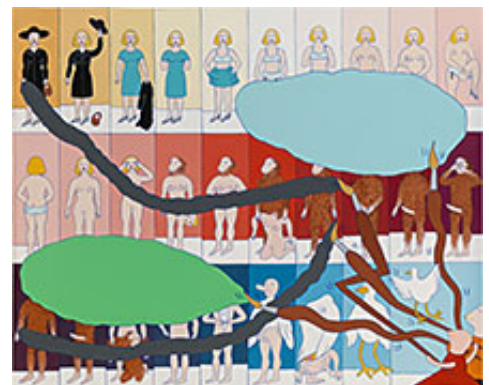
krossade och hjälpligt lagade hjärtans form. Den brusande erotiken i ungdomsverken förbyts småningom i smärta och sorg; skuggdamen gör entré som en bärare av mörka framtidsprofetior.

Men i de sena verken finns även plats för ljus och tillförsikt. Barnbarnen i fågelform stormar in som den unga Marie-Louises sentida alter egon. De målar med njutningsfull glädje över hennes tidigare alster och betar sig allmänt som hädiska anarkister inom bildspråkets universum. Kanske kan man säga att de därmed förkroppsligar Marie-Louise Ekman som konstnär och tankementor, sprungen ur 1960-talets framtidshopp och oändliga frihetsdrömmar.

Stockholm 2017-06-21 © Leif Mattsson

Ett hem, 1974 © Marie-Louise Ekman

Målade fågelbarn och Striptease, 2015-16
© Marie-Louise Ekman

Moderna Museet, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com